

Passiefhuis in de Westelijke Tuinsteden

De jonge opdrachtgevers wilden een villa uit de jaren ‘60 in de Westelijke Tuinsteden transformeren tot een huis om oud in te worden. Zij vroegen om een passiefhuis: een huis dat optimaal gebruik maakt van de zon. Anders dan veel duurzaamheidslabels is dit een bouwmethode die gebaseerd is op eenvoudige zaken die op lange termijn goed blijven, niet op actieve technologieën die technisch en esthetisch snel dateren. Het gaat primair om goede isolatie en goede oriëntatie. Er hoeft in winter vrijwel niet kunstmatig verwarmd te worden, dat doet de zon. Het binnenklimaat is het hele jaar prettig. Het architectonische streven was om een huis en een tuin te maken die samen mooier worden door de jaren heen en die nog steeds verrassend zijn wanneer de opdrachtgever tachtig jaar is.

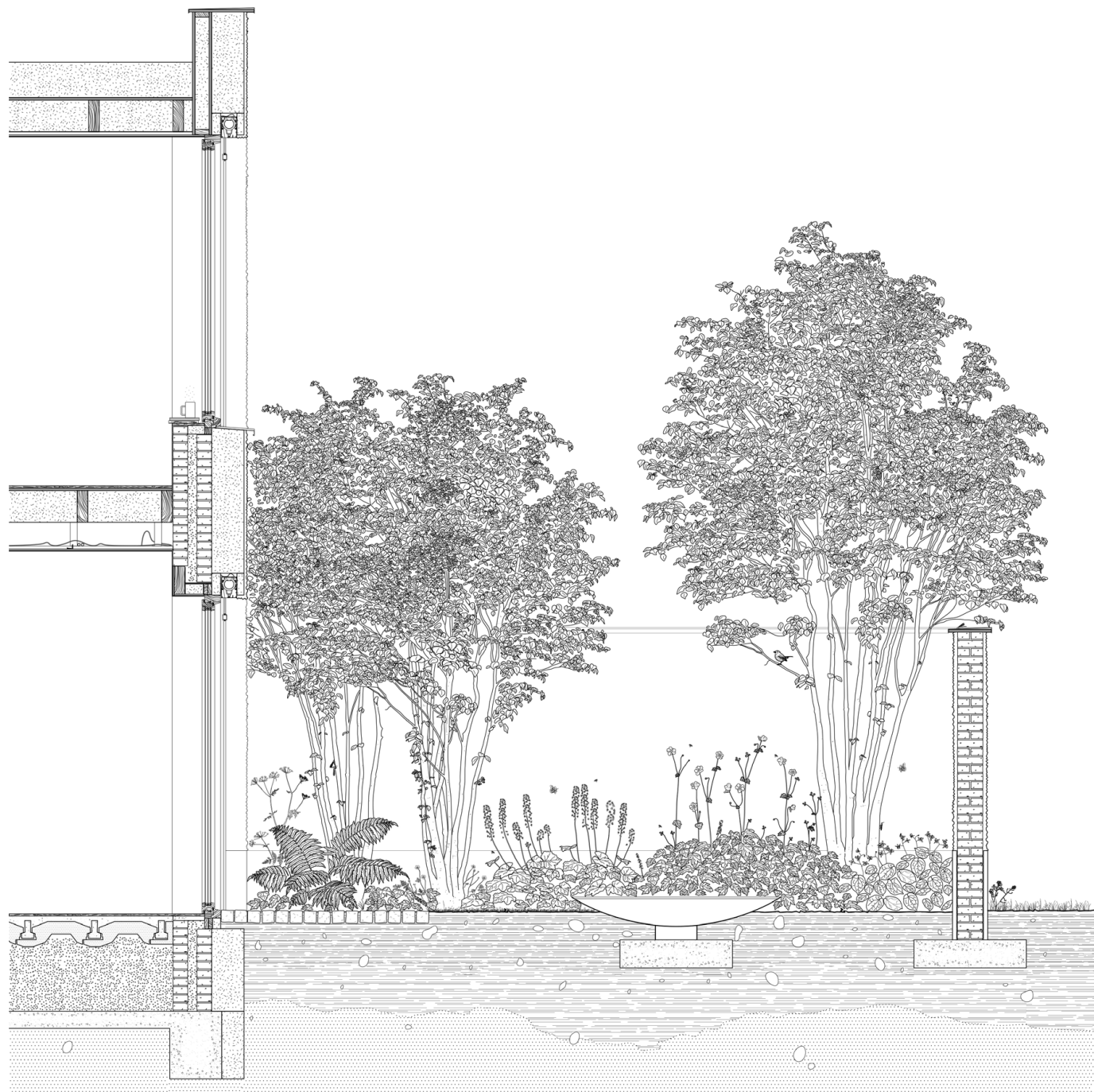
Het is een huis als een theater voor het continu veranderende weer, licht en landschap. De ervaring verandert van moment tot moment. Bloemen bloeien, een boom verliest blad, regen valt in een waterschaal, een wolk drijft voorbij. Gebouw en landschap zijn als één ontworpen, ze verrijken elkaar. De ervaring van het huis is nooit twee keer hetzelfde.

Het huis heeft een bijzonder lage energievraag voor een getransformeerde woning en gezien transformatie vrijwel per definitie duurzamer is dan nieuwbouw zal dit, vermoeden wij, momenteel één van de duurzaamste woningen van Nederland zijn. Onze indruk is dat veel huizen met een dergelijk predicaat didactisch aanvoelen waarmee ze liefde voor het gebouw en daarmee een lange levensduur misschien wel in de weg staan. Bij aankomst bij het huis in Amsterdam is het niet direct evident dat dit om een getransformeerd passiefhuis gaat. In het veranderende landschap ligt een kalm gebouw met grote gevelopeningen. De meeste openingen zijn geplaatst in diepe nissen, als resultaat van de dikke isolatie en om direct zonlicht in de zomer te voorkomen. Elke ruimte is georiënteerd op een ander deel van het landschap.

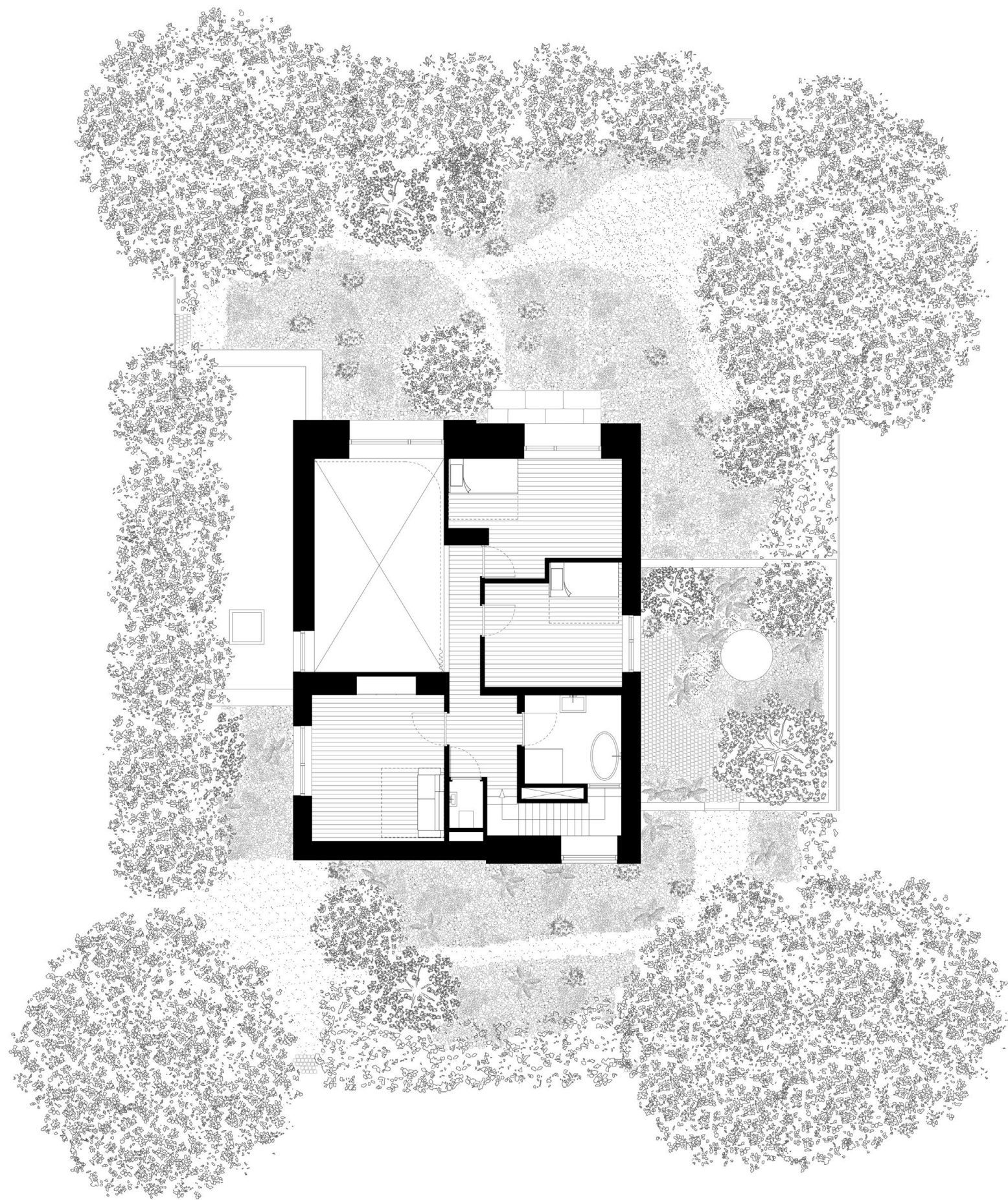
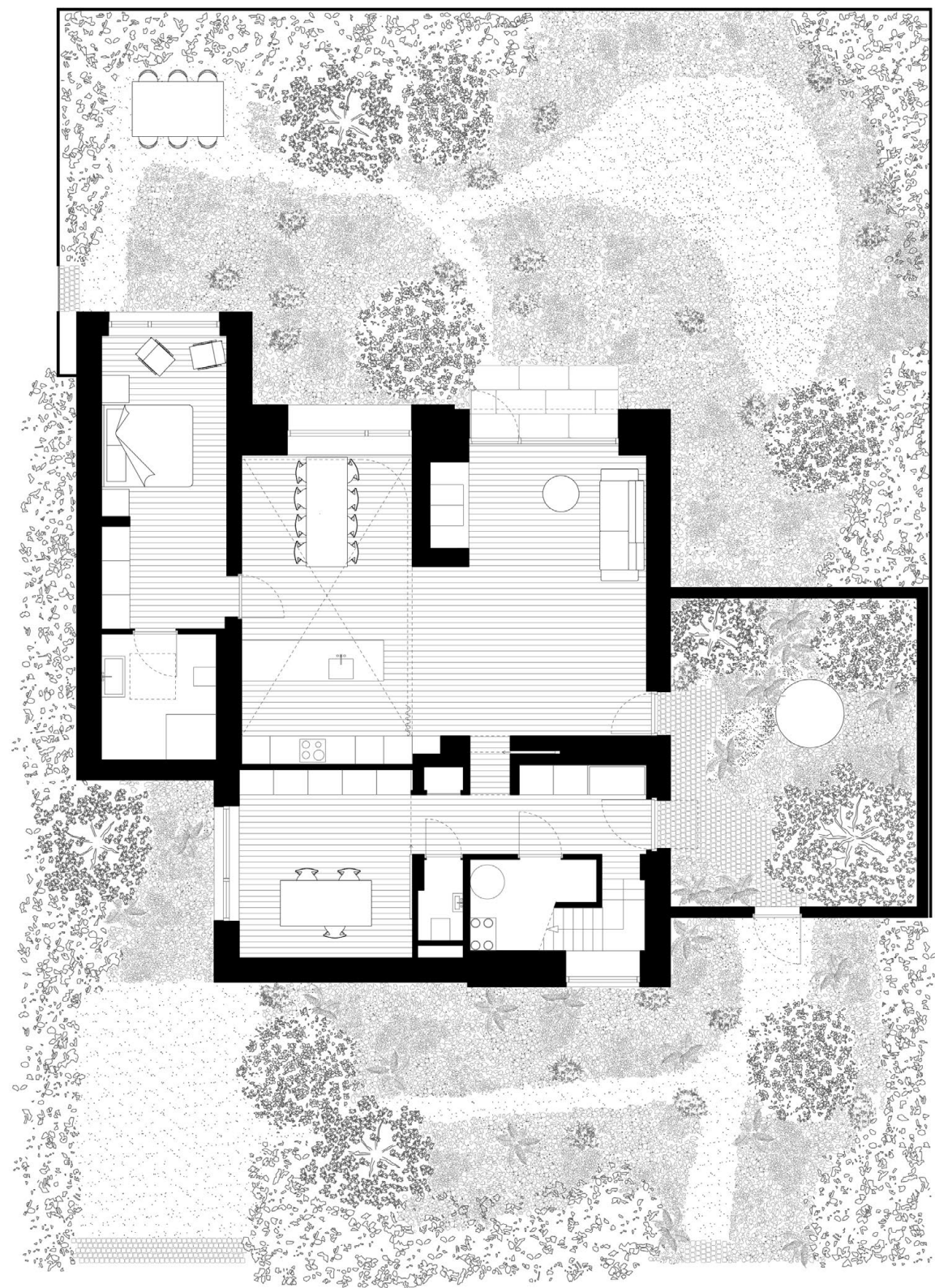
Er is een romantische en functionele relatie tussen tuin en huis. De planten en het water verkoelen, bladverliezende bomen bieden het huis schaduw in de zomer. Een lage muur om een deel van de tuin creëert een tuinkamer als antichambre voor het huis.

Jaar en plek:	2021-2024 in Amsterdam;
Programma:	240 m2 huis en 370 m2 tuin;
Opdrachtgever:	Particulier;
Ontwerp gebouw en tuin:	Maarten van Kesteren architecten;
Team:	Maarten van Kesteren, Leonardo Rossi, Pien Nods;
Hulp bij tuinontwerp:	Tomas Degenaar;
Constructie:	Remmerswaal bouwadvies;
Passiefhuis berekeningen:	Silke Elsässer;
Aannemer:	Volkmaakt Bouw;
Fotografie:	MWA Hart Nibbrig.

Plattegrond begane grond (links) en eerste verdieping. Noord is onder.